

Carta d'un fillol al seu padrí, Rovira Belloso

Dm, 26/06/2018 per Catalunya Religió

(CR) Publiquem una de les cartes que va ser enviada des de Brusel·les per ser llegida durant el [funeral](#) de mossèn **Josep Maria Rovira Belloso**. És la carta del seu fillol, el conseller **Antoni Comín**, qui ja el va conèixer molt estretament per l'amistat de mossèn Rovira amb la seva família.

Carta d'un fillol al seu padrí

Estimat Mossèn,

De tots els regals que em va fer el pare, l'**Alfonso Comín**, al llarg de la vida, haver-te triat a tu com a padrí va ser els millor de tots. El Mòssen (amb accent a la O), com et diem a casa. Només tu i jo sabem quant ens hem arribat a estimar tu i jo. I com d'important has estat per a la mare i per a tots els meus germans.

Tu has estat, des que jo era ben petit, el màstil on sempre he pogut sostenir-me. Els pares van posar en mi la llavor de l'amor a Déu, però tu has estat el jardiner de la meva fe. Tu vas cuidar-la i cultivar-la, per tal que aquesta fràgil confiança fos capaç de resistir les vicissituds de la vida. Tu, més que cap altre, m'has fet entendre la manera com Déu estima, alhora forta i humil.

Com em va dir el **Pasqual Maragall** en una ocasió, parlant de tu, no fa gaires anys: "Es pot tenir més fe en Déu que en Rovira? Impossible! Tanta com ell potser sí, però més que ell és impossible." I després va afegir: "Qui és el 'tio' més intel·ligent que tu i jo hem conegut mai? El Rovira!"

En totes les cruïlles de la vida, tu has estat el meu far; tant en les agitadaes tribulacions de l'adolescència com en les decisions no sempre fàcils de l'edat adulta. Gràcies a tu vaig saber que els dictats del cor eren tan o més importants que els dictats del catecisme. Tu em vas ajudar a endreçar una triple passió de difícil endreça: la música, el pensament i el compromís polític. Una triple passió

que tu, a la teva manera i en proporcions diferents, també comparties. Has estat sempre sempre al costat, també ara en aquests mesos d'exili. De fet, fins al darrer moment.

Totes les paraules sobraran quan et recordi. Però el meu silenci, en veritat, serà sempre una pura expressió de agraïment, conscient d'haver estat immensament afortunat per haver-te tingut de padrí i d'amic.

Mossèn, segueix-nos estimant des del cel, igual com ho vas fer des de la terra. Nosaltres et seguirem necessitant, i et seguirem estimant com ho hem fet sempre. I que Déu et beneixi amb la seva màxima benedicció, ara que ja el pots veure cara a cara.